

Dạ Khúc Nguyệt Cầu

Châm

Lm. Ân Đức, 1996

DK: Chiều tà bóng ngả cô đơn.
Chúa ơi! Tháng năm đồi con chiều
Chiều tà bóng ngả cô đơn. Chúa thương ở lại cùng
tà bóng ngả cô đơn cuộc đồi quạnh hiu. Ở lại đêm
con (í a) đêm ngày, cho bùng cháy lên lửa mến, cho
ngày Chúa ơi! Cho bùng lửa
hồn lăng với ưu phiền Lời Chúa bao êm đêm.
mến lăng với ưu phiền Lời Chúa bao êm đêm.

Diễn tả

1. Đời con mây lúc sê qua đi nghe tàn phai. Tuổi nào thật như nước, nước
2. Một ngày với Chúa vẫn coi như, như ngàn năm. Và ngàn năm với Chúa cũng
3. Đường đời con đi đã bao phen trong màn đêm. Một niềm tin xao xuyến ngắn

trôi, trôi qua cầu. Tuổi nào như hoa, hoa đã phai
như, như một ngày. Ở lại bên con Chúa đợi đến bao
ngang những ưu phiền. Ngài kịp bên con chung bước song
màu. Tuyết sương đã nhuộm mái đầu bạc phơ.
giờ? Sớm mai con được nhu ban tràn Tình hồng Chúa.
hành. Ủi an khuyên nhu ban tràn Tình hồng Chúa.
ân.